

عنوان مقاله:

بررسی نحوه درمان اختلال کم توجهی معلمان و دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فاطمه فغان نومی - کارشناسی پژوهشگری علوم اجتماعی

خلاصه مقاله:

اختلال کم توجهی بیش فعالی بر روی بیش از ۴ / ۶ میلیون از بچه ها تاثیر گذاشته است . بحث هایی در مورد اینکه اختلال کم توجهی بیش فعالی به لحاظ تکنیکی یک ناتوانی یادگیری هست یا خیر وجود دارد، اما هیچ شکی نیست که این اختلال هم مانع یادگیری است . دانش آموزانی که اختلال کم توجهی بیش فعالی دارند در توجه کردن و بر سر کار خود ماندن مشکل دارند . این دانش آموزان به راحتی حواسشان پرت می شود و در انجام تکالیف و کارهای سنتی مدرسه مشکل دارند . متخصصان، اختلال کم توجهی بیش فعالی را با ساختارهای مغز مرتبط می دانند و اسنادی وجود دارد که می گوید اختلال کم توجهی بیش فعالی ممکن است یک مولفه ی ژنتیکی داشته باشد . برخلاف ناتوانی های یادگیری معمولی، که به دخالت های اساسی نیاز است اختلال کم توجهی بیش فعالی می تواند به طور موفقیت آمیزی با دارو و رفتار درمانی درمان شود . معلم نقش کلیدی برای موفقیت کودک در رفتارش دارد. معلم می تواند تفاوت های فردی را تحمل کرده و آن ها را به حساب آورد. معلم باید در پیشرفت کند احتمالی، صبور باشد و راهنمایی ها در اصل نیاز به تکرار و اصلاح دارند. معلم نباید انتظاراتش را پایین بیاورد بلکه باید آن ها را بالاگرفته تا دانش آموزان به این طریق بتوانند به پتانسیل درونی خود برسند و خلاقیت خودشان را کشف کنند. این دانش آموزان به همان نسبت که موفقیت را تجربه می کنند باید چالش ها را نیز بپذیرند، معلم می تواند نسبت به روزهایی که یک کودک واقعا ذهن و افکارش داخل کلاس نیست انعطاف پذیر باشد. این کودکان حساس، به مراتب دوست داشتنی و خواهان موفقیتند.

کلمات کلیدی:

دانش آموز، معلم، آموزش، کم توجهی، بیش فعالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1892967>

